

[Margrete Auken]

rigsministerens jævnlige udtalelser om sagen, men jeg mener, at kristeligt folkeparti har fremlagt det klareste dokument. Gå op og find den pressemeddelelse!

Poulsgaard (FP):

Vi har jo en sang, der hedder: »Som en rejseysten flåde«. Og den passer egentlig meget godt på folketinget. Det er jo fuldstændigt barokt, hvad man kan finde på. Man kan da i hvert fald glæde sig over, at præsidiet sagde nej til, at trafikudvalget skulle til Japan og se på broer, men nu hører man heroppefra, bl.a. fra CDs ordfører, at folketingsmænd skal rejse meget, meget mere. Hvad skal de rejse efter? Vi har ministerierne, vi har ambassadører, vi har så mange, der rejser rundt, så det er fuldstændig vanvittigt, hvis ikke det er for at få en gratis ferie, man skal ud på de ture. Man kan tage f.eks. FN. Er der nogen lande bortset fra Skandinavien, der sender parlamentarikere til FN? Det tror jeg ikke. Hvad laver de derovre? Ja, de får en skatteyderbetalt ferie, men det er også alt.

Hvorfor i himlens navn skal vi nu til at blande os i Mellemamerika også ved at sende folk derned for at glo på det? Hvis det er sådan, at hr. Albrechtsen, hr. Gert Petersen og andre synes, det er sjovt at rejse til Nicaragua, kan de da rejse derned for egen regning og risiko. Man kan vel ikke håbe, at de blev dernede, så heldig kan man vel ikke være, men det er helt givet, at begynder man først at åbne for den slags rejseaktiviteter, kender jeg folketinget godt nok til, at så vil der først komme gang i rejseaktiviteterne.

Vi afviser forslaget.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil da godt lige sige til hr. Poulsgaard, at de folketingsmedlemmer, som vi i år – det gælder i hvert fald VS' repræsentant – har på FNs generalforsamling, faktisk har været i stand til at gøre stor nytte i forbindelse med at få fremlagt oplysninger om den politik, som regeringen agtede at føre i FNs generalforsamling, så jeg synes egentlig, det har været vigtigt, at de har været derovre. Det er et konkret eksempel på, at det ofte kan være overordentlig nyttigt, at folketingsmedlemmer kommer ud og ser, hvad der sker.

Jeg vil så starte med at takke især det radikale venstre for modtagelsen af dette forslag. Det radikale venstre nævnedes under behandlingen af forslaget i foråret dette med udenrigsudvalget. Det er noget, vi har noteret os og også medtaget i bemærkningerne i denne omgang. Vi er ganske enige i dette.

Så vil jeg sige om socialdemokratiets hr. Hans Hækkerups synspunkter, at det glæder mig, at der i socialdemokratiet lægges vægt på den bekymring, man kan have over udviklingen i Mellemamerika, og betydningen af, at udenrigsudvalget får så stor en indsigt som overhovedet muligt i dette spørgsmål, og at de bringer spørgsmålet ind om, at dette bør indgå i en samlet prioritering i udenrigsudvalget med hensyn til de rejser, der skal foretages.

Jeg er slet ikke uenig i, naturligvis, at der skal ske en samlet prioritering, men jeg mener, der netop også under den synsvinkel er særdeles mange og gode grunde, der taler for, at man netop fremmer denne sag, helst inden alt for længe, fordi udviklingen i Mellemamerika jo har gjort, at der her er blevet tale om et virkelig alvorligt internationalt brændpunkt.

Der er ikke alene tale om, at der er vældige og massive, alvorlige problemer for de mennesker, som bor i området, men faktisk også om, at området er blevet et brændpunkt, som kan give anledning til store internationale kriser. I forbindelse med den situation, der opstod efter valget i USA og valget i Nicaragua, var der ligefrem nogle amerikanske kommentatorer, der talte om, at vi her så en ny Cubakrise. I hvert fald var situationen overordenligt tilspidset og kunne være løbet ud i noget, som kunne have grebet om sig på en særdeles uhyggelig måde, hvis ikke det var lykkedes at afholde USA fra at foretage et væbnet angreb, i hvert fald i denne omgang.

Det internationale pres, der er blevet lagt på USA, har forhåbentlig ført til, at der ikke kommer nogen invasion, men vi kan jo ikke være ganske sikre på, at truslen om mere begrænsede militære indgreb er væk, og skal de hindres, skal fredsprocessen fortsættes.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at den fredsproces, som er under opbygning, og som bl.a. Contadorlandene har medvirket meget aktivt til, er inde i en meget kompliceret fase.